

Nr.d/o	Cauza și nr. cererii	Data adoptării (1) / intrării în vigoare (2)	Descrierea succintă a cauzei	Explicații în baza articolului 25 alin. (3) din Legea 151/2015
HOTĂRÂRI				
1.	<u>ASIMIONESE</u> <u>(74542/12)</u>	7 ianuarie 2020	<p>Invocând încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare „Convenția”), reclamantul s-a plâns în fața Curții de eșecul instanței de apel de a audia victimele și martorii înainte de a casa sentința de achitare a acestuia.</p> <p>Guvernul a invocat că reclamantul a avut posibilitatea să solicite reaudierea martorilor. Cu toate acestea, el a eșuat să o facă, manifestându-și acordul pentru a fi dat citire respectivelor declarații. Totodată, instanța de apel a dat o nouă interpretare declarațiilor martorilor, considerând că interpretarea instanței de fond fusese eronată.</p> <p>Curtea a notat că reclamantul nu a renunțat într-un mod inechivoc la dreptul său de a reaudia martorii în fața instanței de apel. Curtea a subliniat faptul că instanța de apel nu a respectat nici prevederile articolului 419 din CPP, nici Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 cu privire la practica judecării cauzelor în ordine de apel. De asemenea, Curtea de Apel nu a prezentat motivele pentru care a ajuns la o altă concluzie decât instanța de fond, referindu-se la constatarea că instanța ierarhic-inferioară interpretase eronat declarațiile martorilor, însă fără a oferi vreo explicație în acest sens.</p> <p>Din aceste raționamente, Curtea a hotărât că, după achitarea reclamantului de către instanța de fond, condamnarea sa fără reaudierea martorilor a fost contrară garanțiilor unui proces</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție</p> <p>Petru Ursache,</p> <p>Andrei Harghel</p> <p>Ghenadie Nicolaev</p> <p>Curtea de Apel Bălți</p> <p>V. Toma</p> <p>E. Rățoi</p> <p>V. Tripaduș</p>

			<p>echitabil și a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție în prezenta cauză.</p> <p>În consecință, Curtea a acordat reclamantului 2000 euro pentru prejudiciul moral și 150 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	
2.	<u>Eugenia GRAJDIANU</u> <u>10790/11</u>	7 ianuarie 2020	<p>La 7 ianuarie 2020 Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „Curtea”) a pronunțat hotărârea în cauza Grăjdianu și alții v. Republica Moldova (nr. 10790/11 și alte 4 cereri).</p> <p>După pronunțarea unor hotărâri judecătorești irevocabile în favoarea lor, reclamantii s-au confruntat cu anularea ulterioară a acestora din cauza admiterii apelurilor sau a recursurilor tardive, precum și a unei cereri de rectificare a erorilor materiale dintr-o decizie judecătorească.</p> <p>Ținând cont de similitudinea faptelor și a problemelor juridice invocate în cererile menționate, Curtea a decis să le conexeze și să le examineze împreună în cadrul unei proceduri, în conformitate cu Articolul 42 § 1 din Regulamentul Curții.</p> <p>Reclamanții au afirmat că prin casarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate în favoarea lor a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, susținând, în consecință, că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Constatând admisibilitatea plângerilor depuse în baza</p>	<p>Curtea de Apel Chișinău (încheierea din 21 septembrie 2010 prin care a fost admisă cererea de recurs și corectată greșeala din hotărârea instanței de fond, în detrimentul reclamantei):</p> <p>Zubati Grigore Traciuc Nina Pruteanu Victor</p>

			<p>Articolului 6 § 1 din Convenție, Curtea a purces la examinarea fondului acestora. Ea a reiterat că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție, trebuie să fie interpretat în lumina preambulului Convenției care enunță preeminența dreptului în calitate de patrimoniu comun al Statelor Contractante. Unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice care prevede, inter alia, că soluția atribuită de către instanța judecătorească în mod definitiv oricărui litigiu să nu mai fie pusă sub semnul întrebării (Brumărescu v. România [MC], nr. 28342/95, § 61, CEDO 1999 VII). Făcând referire inclusiv la cauza Magomedov și alții v. Rusia (nr. 33636/09 și alte 9 cereri, §§ 87-89, 28 martie 2017) și revenind la circumstanțele de fapt ale prezentei spețe, Curtea a stabilit că – în contextul cererilor nr. 14534/12, 31579/12, 45822/12 și 56157/13 – instanțele de fond sau apel pronunțaseră hotărâri în favoarea reclamantilor și, în lipsa unor apeluri sau recursuri declarate de părțile adverse în termenul prevăzut de lege, acele hotărâri deveniseră irevocabile. Cu toate acestea, ulterior instanțele naționale au admis contestațiile tardive ale părților adverse și au casat hotărârile irevocabile în favoarea reclamantilor.</p> <p>Cu referire la cererea nr. 10790/11, Curtea a observat că printr-o decizie irevocabilă Curtea Supremă de Justiție a confirmat dreptul de proprietate al reclamantei asupra unui apartament, însă în rezultatul admiterii cererii părții adverse pentru rectificarea erorilor materiale, reclamanta a fost lipsită de o parte din proprietatea ei. În acest sens, Curtea a notat că ea a examinat anterior cauze similare în care a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție (Asito v. Moldova (nr. 2), nr. 39818/06, § 16, 13 martie 2012; Melnic v. Moldova, nr. 6923/03, §§ 38-44, 14 noiembrie 2006; Istrate v. Moldova, nr. 53773/00, §§ 46-61, 13 iunie 2006; și</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Colesnic v. Republica Moldova, nr. 18081/07, §§ 18-26, 5 martie 2019). În lumina circumstanțelor speței, Curtea nu a găsit vreun motiv pentru a ajunge la o altă concluzie și a hotărât că a avut loc încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Cu privire la încălcarea Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocată de reclamantii în cererile nr. 10790/11 și 14534/12, Curtea a subliniat că, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, casarea unei hotărâri irevocabile de recunoaștere a unui drept de proprietate constituie o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (Popov v. Moldova (nr. 2), nr. 19960/04, §§ 56-58, 6 decembrie 2005 și Roșca v. Moldova, nr. 6267/02, §§ 30-32, 22 martie 2005). Prin urmare, a avut loc o încălcare și a acestei prevederi.</p> <p>În cele din urmă, Curtea a acordat reclamanților în cererile nr. 31579/12 și 56157/13 câte 2000 de euro pentru prejudiciul moral, și 1000 de euro pentru costurile și cheltuielile suportate în cererea nr. 56157/13.</p>	
3.	<u>Gheorghe GRECU</u> <u>14534/12</u>	7 ianuarie 2020	<p>Reclamantii au afirmat că prin casarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate în favoarea lor a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, susținând, în consecință, că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție.</p>	Curtea de Apel Chișinău, decizia din 7 decembrie 2011 A. Minciuna, A. Doga și M. Ciugureanu

4.	<u>Mochiru S.R.L.</u> <u>31579/12</u>	7 ianuarie 2020	Reclamanții au afirmat că prin casarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate în favoarea lor a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, susținând, în consecință, că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție. Curtea a acordat reclamantului suma de 2000 de euro pentru prejudiciul moral.	Decizia Curții de Apel Chișinău din 11/10/2011 Sergiu Arnăut Gheorghe Crețu Domnica Manole
5.	<u>Dumitru BOȘCĂNEANU</u> <u>45822/12</u>	7 ianuarie 2020	Reclamanții au afirmat că prin casarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate în favoarea lor a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, susținând, în consecință, că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție. Nu s-au dat sume.	Judecătorii: Nicolae Clima, Ala Cobăneanu, Svetlana Filincova, Valeriu Arhip, Valeriu Doagă (decizia CSJ din 14 decembrie 2011).

6.	<u>Gheorghe BUDU</u> <u>56157/13</u>	7 ianuarie 2020	<p>Reclamanții au afirmat că prin casarea hotărârilor judecătorești irevocabile pronunțate în favoarea lor a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, susținând, în consecință, că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Curtea a acordat suma de 2000 de euro pentru prejudiciul moral, și 1000 de euro pentru costurile și cheltuielile suportate</p>	<p>Decizia Curții Supreme de Justiție din 4.04.2013</p> <p>Petru Ursache Vladimir Timofti Elena Covalenco Ghenadie Nicolaev Nicolae Gordilă</p>
7.	<u>Furtuna v. Republica Moldova</u> <u>(nr. 54104/07).</u>	4 februarie 2020	<p>În speță, potrivit legislației în vigoare la acel moment, la 21 mai 1999 reclamantului i-a fost calculată și stabilită pensia lunară pentru limita de vârstă în mărime de 10401.67 lei, fapt confirmat prin legitimația de pensionar, eliberată la 3 iunie 1999. Ulterior, reclamantul a constatat că primea lunar doar 280.60 lei.</p> <p>La cererea prealabilă a reclamantului, prin răspunsurile sale din 20 octombrie 2005 și, respectiv, 2 decembrie 2005, Casa Națională de Asigurări Sociale (în continuare „CNAS”) a reținut că din 21 mai 1999 coeficientul individual al reclamantului pentru stabilirea pensiei fusese micșorat de la 227 la 5, astfel acestuia fiindu-i stabilită pensia în cuantum de 280.60 lei lunar. De asemenea, CNAS a notat că pensia reclamantului fusese calculată în conformitate cu prevederile Legii nr. 552 din 28 iulie 1999 cu privire la modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative (în continuare „Legea nr. 552”) și în baza Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 843 din 10 septembrie 1999 (în continuare „HG nr. 843”).</p>	<p>Casa Națională de Asigurări Sociale Curtea de Apel Chișinău, Judecător N. Traciuc (Hotărârea din 16 februarie 2007) Curtea Supremă de Justiție, Judecători Mihai Poalelungi, Tatiana Răducanu, Tamara Chișca-Doneva (Decizia CSJ din 13 iunie 2007)</p>

			<p>La 7 decembrie 2006 reclamantul a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CNAS, solicitând plata restantă a pensiei sale, invocând că la 21 mai 1999 nu existau prevederi care ar fi instituit limită la pensii, iar noile prevederi legale invocate nu trebuiau să aibă efect retroactiv, nefiind astfel aplicabile pentru stabilirea pensiei sale.</p> <p>În cadrul procedurilor, CNAS a invocat aplicarea retroactivă a Legii de modificare nr. 552 și a reținut că la 18 mai 1999 Curtea Constituțională declarase neconstituțională prevederea anterioară din Legea nr. 156 cu privire la pensiile de asigurare socială de stat. Din acest motiv, CNAS a considerat că deși Legea nr. 552 a fost adoptată la 21 octombrie 1999, ea trebuia să fie aplicabilă începând cu 18 mai 1999.</p> <p>Prin hotărârea sa din 16 februarie 2007, Curtea de Apel Chișinău a respins acțiunea reclamantului ca nefondată, concluzionând că acțiunea a fost prescrisă, iar formula de calcul al pensiei fusese calculată corect, în conformitate cu prevederile Legii nr. 156 și în baza Legii nr. 552 din 28 iulie 1999 (în vigoare din 21 octombrie 1999). Instanța nu a răspuns la argumentele reclamantului cu privire la inexistența prevederilor legislative la momentul stabilirii cuantumului pensiei acestuia și cu privire la aplicarea retroactivă a Legii nr. 552. În cererea sa de recurs, reclamantul a susținut că pensia acestuia pentru limita de vârstă nu a fost calculată în conformitate cu legislația în vigoare în perioada de referință și că plafonarea ulterioară a pensiilor conform noii legi ar fi afectat mărimea acesteia.</p> <p>Prin decizia sa irevocabilă din 13 iunie 2007, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul reclamantului ca</p>	
--	--	--	--	--

			<p>nefondat și a menținut hotărârea instanței inferioare.</p> <p>În fața Curții, reclamantul s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare „Convenția”), invocând eșecul instanțelor naționale de a aborda chestiunile cu privire la reducerea pensiei în baza unei legi care încă nu intrase în vigoare la momentul stabilirii pensiei sale, invocând, în același timp, și neretroactivitatea legii.</p> <p>Curtea a notat că reclamantul a indicat într-o manieră suficient de clară și precisă un motiv întemeiat cu privire la neretroactivitatea celor două texte legislative în litigiu. În măsura în care dreptul la pensie nu fusese acordat înainte de intrarea în vigoare a acestor texte, acest motiv a fost relevant și decisiv. Dacă instanțele naționale ar fi considerat acțiunea întemeiată, ele ar fi trebuit să admită pretențiile reclamantului cu privire la plata unei pensii neîncasate, cel puțin cu privire la perioada anterioară intrării în vigoare a textelor respective. Prin urmare, Curtea a reținut că eșecul instanțelor judecătorești de a oferi în deciziile sale o motivare justificată și suficientă cu privire la argumentele reclamantului au constituit o încălcare a dreptului acestuia la un proces echitabil, garantat de Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>De asemenea, Curtea a reținut că refuzul instanțelor naționale de a acorda reclamantului o pensie neîncasată pentru perioada 21 mai – 23 septembrie 1999 nu fusese prevăzut de lege. Această constatare face inutilă examinarea respectării celorlalte cerințe ale Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, existând, în consecință, o încălcare și a acestei dispoziții.</p> <p>Curtea a acordat reclamantului 2200 euro pentru prejudiciul</p>	
--	--	--	---	--

			material.	
8.	<u>Ojog și alții v. Republica Moldova (nr. 1988/06)</u>	18 februarie 2020	<p>La 13 decembrie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „Curtea”) a pronunțat hotărârea în cauza Ojog și alții v. Republica Moldova (nr. 1988/06) cu privire la fondul cauzei, constatând că autoritățile naționale au încălcat dreptul reclamanților la un proces echitabil prin casarea ilegală, la 20 iulie 2005, a unei hotărâri judecătorești irevocabile în favoarea lor. De asemenea, Curtea a constatat că a avut loc și încălcarea dreptului reclamanților de proprietate prin adoptarea de decizii irevocabile, în defavoarea reclamanților, la 14 decembrie 2006 și 25 ianuarie 2007, de către Curtea Supremă de Justiție. Ea a rezervat aplicarea Articolului 41 din Convenție pentru o procedură ulterioară.</p> <p>La 18 februarie 2020 Curtea a pronunțat hotărârea cu privire la satisfacția echitabilă în prezenta cauză.</p> <p>Curtea a concluzionat, cu privire la prejudiciul material, că în urma încălcării drepturilor reclamanților, aceștia au fost lipsiți de proprietatea lor, id est 2385 m2 din Casa de comerț „Gemeni” SA (încăperile B1 și B11 din clădirea B, constituind 1096 m2 și părți din încăperile A1 și A2 în clădirea A, constituind 1289 m2). În baza materialelor prezentate de către părți, valoarea acestei proprietăți a fost estimată la 2120000 de euro, pe care Guvernul trebuie să o plătească reclamanților în cazul în care va eșua să le restituie acestora imobilele respective.</p> <p>Adițional, Curtea a statuat că reclamanților le-a fost provocat un prejudiciu material prin incapacitatea acestora de a beneficia în urma dării în locațiune a proprietăților lor, estimând prejudiciul în acest sens la 1500000 de euro.</p>	<p>Curtea suprema de Justiție decizia din 20 iulie 2005</p> <p>Judecatori Tamara Chișcă Doneva Ala Cobăneanu Tatiana Vieru Sveatoslav Moldovan Vera Macinskaia</p> <p>Curtea Supremă de Justiție Deciziile din 14 decembrie 2006 și 25 ianuarie 2007 Ion Muruianu Natalia Moldovanu Iurie Șumcov</p>

			<p>Cu referire la prejudiciu moral, Curtea a considerat că reclamanții au suferit, într-o anumită măsură, din cauza stresului și frustrării, provocate de casarea deciziilor irevocabile pronunțate anterior în favoarea lor. Din acest motiv, Curtea le-a acordat reclamanților suma totală de 5000 de euro în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral.</p> <p>Ținând cont de materialele prezentate, Curtea a considerat necesar să acorde reclamanților 10000 de euro pentru costuri și cheltuieli, din care 2000 de euro pentru costuri de reprezentare și 8000 de euro pentru cheltuieli de expertiză.</p>	
	DECIZII			
Nr.	Cauza, nr. cererii	Data adoptării (1) notificării (2)	Descrierea speței și tipul deciziei	Explicații în baza articolului 25 alin. (3) din Legea 151/2015

1.	Auto-Casa-Tur SRL v. Republica Moldova (nr. 58107/15)	6 februarie 2020	<p>În speță, compania reclamantă s-au plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare „Convenția”), invocând încălcarea dreptului de acces la o instanță.</p> <p>În cauza Auto-Casa-Tur SRL v. Republica Moldova, Guvernul și compania reclamantă au încheiat un acord de reglementare amiabilă a cauzei, potrivit căruia Guvernul s-a angajat să-i achite suma de 1250 de euro pentru orice prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuieli, în schimbul retragerii de către aceasta a tuturor pretențiilor înaintate față de Republica Moldova în cauza dată.</p> <p>Curtea a decis să radieze cauza de pe rol, în conformitate cu Articolul 39 din Convenție.</p>	<p>Judecătoria CSJ</p> <p>Ala Cobăneanu</p> <p>Valentina Clevadi</p> <p>Tamara Chișca-Doneva</p>
2.	Bisello SRL v. Republica Moldova (nr. 67988/13).	6 februarie 2020	<p>În speță, compania reclamantă s-au plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare „Convenția”), invocând încălcarea dreptului de acces la o instanță.</p> <p>În cauza Bisello SRL v. Republica Moldova, Guvernul a prezentat Curții o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea dreptului companiei reclamante de acces la o instanță și s-a obligat să-i achite suma globală de 1500 de euro pentru prejudiciul provocat ca urmare a încălcării dreptului său. Curtea a considerat că, având în vedere acceptarea expresă de către compania reclamantă a termenilor declarației prezentate de către Guvern, cauza trebuie să fie tratată ca o soluționare amiabilă între părți.</p> <p>Curtea a decis să radieze cauza de pe rol, în conformitate cu Articolul 39 din Convenție.</p>	<p>Curtea de Apel Chișinău</p> <p>M. Anton, S. Arnăut și I. Secrieru (încheierea din 28 februarie 2013).</p> <p>Curtea Supremă de Justiție</p> <p>V. Doagă, I. Corolevschi și I. Oprea (decizia din 24 aprilie 2013)</p>

3.	S.C. Pan-Doragro v. Republica Moldova (nr. 21273/14),	20 februarie 2020	Compania reclamantă s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare „Convenția”), invocând încălcarea dreptului său de acces la o instanță din cauza neexaminării de către instanțele naționale a cererii de apel, respectiv, a cererii de recurs din motivul neachitării taxei de stat. Guvernul și compania reclamantă au încheiat un acord de reglementare amiabilă a cauzei, potrivit căruia Guvernul s-a angajat să-i achite suma de 10000 lei pentru orice prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuieli, în schimbul retragerii de către aceasta a tuturor pretențiilor înaintate față de Republica Moldova în cauza dată.	Încheierile Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2013 și 13 iunie 2013 Liudmila Popova Anatolie Doga Svetlana Caitaz Decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2013 Ala Cobăneanu Sveatoslav Moldovan Tatiana Răducan
4.	Bulmaga v. Republica Moldova (nr. 16313/15) și	20 februarie 2020	Reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza Articolului 8 din Convenție, invocând încălcarea dreptului lor la respectarea vieții de familie, dar și că instanțele naționale le-au acordat o compensație insuficientă în această privință. Guvernul a prezentat Curții o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea dreptului reclamanților la respectarea vieții de familie, fiind dispus să le achite reclamanților Nicolae și Victoria Bulmaga (cererea nr. 16313/15) suma globală de 7500 de euro pentru orice prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuieli. Curtea a considerat că declarațiile unilaterale prezentate de către Guvern conțineau clauze rezonabile, iar sumele oferite de către Guvern în acest sens sunt în concordanță cu cele acordate de către Curte în cauze similare.	Hotărârea Judecătorei Călărași din 29 ianuarie 2014 Marcel Juganari Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2014 Svetlana Caitaz Anatolie Doga Maria Guzun Încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014 Valeriu Doagă Iuliana Oprea Sveatoslav Moldovan

5.	Spînu v. Republica Moldova (nr. 980/18)	20 februarie 2020	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 8 din Convenție, invocând încălcarea dreptului la respectarea vieții de familie, dar și că instanțele naționale nu au acordat o compensație suficientă în această privință. Guvernul a prezentat Curții o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea dreptului la respectarea vieții de familie, fiind dispus să achite reclamantului Fiodor Spînu (cererea nr. 980/18) suma de 7500 de euro pentru orice prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuieli. Curtea a considerat că declarația unilaterală prezentată de către Guvern rezonabilă, iar sumele oferite de către Guvern în acest sens sunt în concordanță cu cele acordate de către Curte în cauze similare.</p>	<p>Hotărârea Judecătorei Călărași din 25 noiembrie 2015 Grigore Dașchevici Decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016 Mihail Ciugureanu Marina Anton Iurie Cotruță Încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2017 Ala Cobăneanu Iuliana Oprea Ion Druță</p>
6.	Țugui v. Republica Moldova (nr. 48287/13).	20 februarie 2020	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare „Convenția”), invocând încălcarea dreptului său de acces la o instanță din cauza restituirii cererii sale de recurs din motivul neachitării taxei de stat.</p> <p>Guvernul a prezentat Curții o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea dreptului reclamantului de acces la o instanță și s-a obligat să-i achite suma globală de 1500 de euro pentru prejudiciul provocat acestuia ca urmare a încălcării dreptului său. Deși reclamantul și-a exprimat dezacordul cu privire la clauzele declarației unilaterale propusă de către Guvern, Curtea a notat că această declarație a conținut clauze rezonabile.</p> <p>Considerând că declarația unilaterală a Guvernului este bazată pe respectarea drepturilor omului garantate prin</p>	<p>Țugui (nr. 48287/13) - Decizia CtEDO din 20 februarie 2020 (1500 euro suma globală) Art. 6 § 1 Dreptul de acces la o instanță din cauza restituirii cererii de recurs al reclamantului din motivul neachitării taxei de stat. Judecătorii: Svetlana Novac, Valentina Clevadi, Tatiana Vieru (încheierea CSJ din 4 aprilie 2013 și Judecător Iulia Sîrcu, (încheierea CSJ din 22 aprilie 2013)</p>

			Convenție și Protocoalele sale, și în lipsa oricăror motive care ar justifica continuarea examinării acestei cereri, Curtea a decis radierea cauzei de pe rol în baza Articolului 37 § 1 lit. c) din Convenție.	
--	--	--	---	--